

Ministr vnitra

Ing. Martin Pecina, MBA
Dodání služby poskytováno
v souladu s GDPR

V Praze dne 12-08-2013
Č.j.: MV-78914-5/VS-2013

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15.8.2013
po: 17.8.2013

2

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Afghánistán, státní občan Afghánistánu, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), zastoupený

trvale bytem ...

(dále jen „zmocněnkyně“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 13.5.2013, čj. VS-2113/835.3/2-2012, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 25.6.2012 u Krajského úřadu Středočeského kraje. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 3.8.2012. Žadateli bylo v roce 1994 přiznáno postavení uprchlíka, podle současné právní úpravy azylanta. Postavení azylanta trvá. Žadatel uzavřel v roce 1988 v Kábulu manželství se státní občankou Afghánistánu. Z manželství se narodily v roce 1992 a 1996 dvě děti, státní občané Afghánistánu.

Vypraveno dne:

12-08-2013

(14) *Pecina* (zmocněnkyně)

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí neshledalo důvody pro prominutí splnění podmínky zakotvené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštní právní úpravou na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel nedoložil požadované vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od doby udělení azylu na území České republiky. V důsledku této skutečnosti Ministerstvo vnitra nemohlo objektivním způsobem vyhodnotit splnění dotčené podmínky, neboť nebylo žadatelem doloženo, zda plnil zákonné povinnosti tím, že řádně a včas hradil zálohy na veřejné zdravotní pojištění od doby udělení azylu. Žadatel tak ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu neposkytl správnímu orgánu potřebnou součinnost při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí, tj. předložení požadovaného vyúčtování, jak shora uvedeno. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí. Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, s ohledem na přiznání postavení uprchlíka (azylanta), žadatel neprokazuje, tj. nepředkládá doklad o pozbytí dosavadního státního občanství. Podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství žadatel splňuje. V kontextu shora uvedeném, Ministerstvo vnitra předmětné žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13.5.2013, čj. VS-2113/835.3/2-2012 podal žadatel prostřednictvím zmocněnkyně včasný rozklad. V rozkladu uvedl, že požadované doklady nemohl předložit z důvodu odmítnutí jejich vydání Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou. Uvedl, že i se zmocněnkyní několikrát navštívil kontaktní pracoviště této zdravotní pojišťovny, vždy bylo bezúspěšné. Bylo jim sděleno, že dotčená zdravotní pojišťovna požadované doklady nevydává, jako například Všeobecná zdravotní pojišťovna. K rozkladu žadatel předložil plnou moc k zastoupení v řízení o udělení státního občanství České republiky, potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny, podle kterého je žadatel přihlášen u regionální pobočky této pojišťovny jako plátce pojistného na všeobecné zdravotní pojištění od 1.4.2011, vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění u této zdravotní pojišťovny za období od 1.4.2001 do 27.5.2013, kartu pojištěnce u České průmyslové zdravotní pojišťovny. Žadatel uvedl, že relevantní je skutečnost, že mu bylo vydáno potvrzení o bezdlužnosti a konstatoval, že České republice v tomto směru nic nedluží. Jedná se o jeho třetí žádost, tomu předcházela dvakrát společná žádost s manželkou a dětmi, která byla zamítnuta. Manželka podala žádost samostatně s dětmi. Také tato žádost byla zamítnuta. Jedním z důvodů nevyhovění žádostem byla nedostatečná integrace manželky do české společnosti a také neposkytnutí součinnosti správnímu orgánu ze strany žadatele. Na základě toho, žadatel v rozkladu uvedl, že se nyní rozhodl podat žádost sám.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Podle předložených listin žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Splnění podmínky pozbytí dosavadního občanství, která je zakotvena v témže ustanovení pod písm. b) zákona o státním občanství, žadatel neprokazuje, neboť se jedná o osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky (azylanta). Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštním právním předpisem na úseku všeobecného zdravotního pojištění, jak shora uvedeno, Ministerstvo vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neprominulo.

Ministr vnitra konstatoval, že nepromnutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství orgánem prvního stupně je správné. Žadatel ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu neposkytl správnímu orgánu potřebnou součinnost při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí, tj. předložení požadovaného vyúčtování zdravotního pojištění od doby povoleného trvalého pobytu na území České republiky, jak vyplývá z usnesení Ministerstva vnitra ze dne 1.10.2012 a ze dne 21.1.2013, kterými bylo řízení o žádosti přerušeno. Na základě těchto usnesení byl žadatel, mimo jiné, vyzván, aby předmětné doklady doložil a odstranil tak vadu svého podání. Současně byl žadatel vyrozuměn o tom, že pokud ve stanovených lhůtách vady svého podání neodstraní, bude řízení o žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. V dotčených usneseních Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství informovalo žadatele o tom, že zahájilo správní řízení o jeho žádosti. Ve smyslu ustanovení § 36 a 38 správního řádu Ministerstvo vnitra poučilo žadatele i jeho zmocněnkyni o právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žadatel požadované vyúčtování zdravotního pojištění od doby udělení azylu na území České republiky, a to i od České průmyslové zdravotní pojišťovny Ministerstvu vnitra nepředložil, čímž neodstranil vady podání (žádosti). Ministerstvo vnitra řízení o jeho žádosti nezastavilo v intencích shora uvedených usnesení Ministerstva vnitra a meritorně o žádosti rozhodlo na základě doložených listin. Ministr vnitra napadené rozhodnutí přezkoumal na základě těchto listin a konstatoval, že nejsou dostatečné pro posouzení skutečného stavu věci, aby mohlo být objektivně konstatováno splnění dotčené podmínky, respektive její prominutí ve smyslu

ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Pro absenci shora uvedeného dokladu (vyúčtování) nebylo možné posoudit plnění povinností žadatele, tj. placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění i za období, kdy byl pojištěncem České průmyslové zdravotní pojišťovny, a to jak z hlediska včasnosti, tak z hlediska výše úhrady pojistného (zda nevznikaly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a případná penalizace, v jakém rozsahu a četnosti).

IV.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel také z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je jednak zákon o státním občanství, jednak správní řád. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované

státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Na základě výše uvedeného rozhodl ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

